

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ב (11) - מבעל תפילה (סוף)

- שמסריח כאן
- שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו
- שיש כאן ריח טוב
- ט. מה אמרו האלקות של המדינה לגבור כשהוליד אותם מכנגד הרוח?
 - שמסריח כאן
 - שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו
 - שיש כאן ריח טוב
- י. כמה פעמים הוליד אותם הגבור לכנגד הרוח?
 - פעם אחת בלבד
 - שתי פעמים
 - שלש פעמים
- יא. מה עשו כשהגבור נתן להם מהמאכלים לאכול?
 - השליכו וזרקו את כספם וזהבם
 - כל אחד חפר לעצמו בור וקבר מרוב בושה
 - שתי התשובות נכונות
- יב. איזה דבר היה בושה גדולה במקום ההוא?
 - להיות בשמחה
 - ללכת בגדים קרועים
 - ממון
- יג. מה היה עושה כל מי שמצא שם דינר בכיסו?
 - היה שומרו - שיהיה לו כשיצטרך
 - היה נותנו לחבירו
 - היה מבער וזורק אותו מיד ומשליכו למרחוק בחפזון גדול
- יד. מה בקשו מהגבור אח"כ?
 - שיתן להם דרך תשובה
 - שיבוא למדינתם למלוך עליהם
 - שיתן להם מהמאכלים להוליד למדינתם
- טו. איזה סגולה יש למי שאוכל מאלו המאכלים?
 - שממון לא נחשב אצלו כ"כ
 - שממאס בממון
 - שממאס בממון מאוד
- טז. *טעם פכות: כאיפה קאפיטא ארומא האעשה הפכות?*
 - ישעיה פרק ב'
 - ישעיה פרק ט'
 - ישעיה פרק ט"א

- א. איזה חיה נמצא בהר בדרך לחרב, מן הצד?
 - נמר
 - דוב
 - אריה
- ב. מה עושה החיה כשהרועים מרעישין?
 - הוא נבהל מאוד
 - הוא בורח מיד
 - אינו שומע כלל, והומה ואוכל צאן ובהמות
- ג. מה יש בדרך הנוסף שיש מהצד?
 - קעך (בית הבישול)
 - אריה
 - שתי התשובות נכונות
- ד. איך מתבשלים המאכלים שיש בקעך (בית הבישול)?
 - על ידי האש שיש שם
 - על ידי ההר של אש, דרך שבילים וצינורות
 - על ידי השמש שזורח שם במקום
- ה. איך יודעים היכן נמצאת הקעך (בית הבישול)?
 - כי הקעך הוא בנין גבוה ורואים אותו למרחוק
 - כי מריחים הריח של המאכלים
 - כי עומדים שם צפרים שמרחפים בכנפיהם
- ו. איך מעלים או מורידים האש בקעך הנ"ל?
 - על ידי כפתור שיש שם
 - על ידי הצפרים שמרחפים בכנפיהם
 - זה נעשה מאליו
- ז. מה אמר המלך לגבור לעשות עם המדינה של עשירות?
 - תחילה לתת להם לאכול מהמאכלים ואח"כ להוליד אותם נגד הרוח
 - תחילה להוליד אותם נגד הרוח ואח"כ לתן להם מהמאכלים
 - תחילה שיזרקו הממון ואח"כ ליתן להם מהמאכלים
- ח. מה אמרו האלקות של המדינה לגבור כשהוליד אותם כנגד הרוח?

וכל העולם שבו אל ה' יתברך ועסקו רק בתורה ותפילה ותשובה ומעשים טובים אמן כן יהי רצון

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: "ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

ודבר הגבור עם המלך אודות בני המדינה, שנפלו אל העבודה זרה של ממון, פנ"ל, ואמר הגבור להמלך: איך ששמעתי מפיכם, שעלידי הדרך שיש לי אל החרב הנ"ל, עלידייזה יכולים להוציא את מי שנשקע בעבודה זרה של תאות ממון. השיב לו המלך: פן הדבר.

והודיע המלך להגבור; היות שבדרך, שהוא עולה אל החרב הנ"ל, יש דרך מן הצד, ובאים באותו הדרך אל הר של אש,

ועל ההר רבוץ אריה, והאריה, כשהוא צריך לאכל, הוא הולך ונופל על העדרים ולוקח לו צאן ובהמות ואוכלם, והרועים יודעים מזה, ושומרים מאד את הצאן מפניו,

אבל האריה אינו משגיח כלל על זה, רק כשהוא רוצה לאכל, הוא נופל על העדרים, והרועים הם מפים ומרעישים עליו,

אבל האריה אינו שומע זאת כלל, רק הוא לוקח לעצמו צאן ובהמות והומה ואוכלם. ואותו ההר של אש הנ"ל אינו נראה כלל.

ועוד מן הצד יש עוד דרך אחר, ובאים באותו הדרך אל מקום, הנקרא קעף (הינו בית הבשול), ושם, באותו הקעף, יש פל מיני מאכלים,

ובאותו הקעף אין שום אש כלל, רק המאכלים מתבשלים עלידי ההר של אש הנ"ל, וההר של אש הוא רחוק משם הרבה, רק שהולכים שבילים וצנורות מן ההר של אש אל הקעף הנ"ל,

ועלידייזה מתבשלים שם כל המאכלים הנ"ל. וגם הקעף הזאת אינה נראה כלל, רק שיש סימן, שעומדים שם צפרים על אותה הקעף,

ועלידייזה יודעים, ששם הוא הקעף, ואלו הצפרים הם מרחפים בכנפיהם,

ועלידייזה הם מבעירים האש ומכבים האש, הינו, עלידי הרחיפה של הצפרים הם מבעירים ומלהיבים האש

וגם עלידייזה בעצמו הם מכבים האש שלא יתלהב יותר מדי. והם מלהיבים האש כפי המאכלים; שלצדך מאכל פלוני צריכים להלהיב האש פה, ולצדך מאכל אחר צריכים להלהיב האש פה הכל כפי המאכל, פן הם מלהיבים את האש (כל זה הוא דברי המלך אל הגבור).

בכן תוליד אותם (הינו את אלו האנשים הנ"ל שנפלו בעבודה זרה של ממון, שהם האלקות של המדינה של עשירות הנ"ל, שהלכו עמהם, כנ"ל) תחלה נגד הרוח, כדי שישגיע אליהם ריח המאכלים הנ"ל, אחר-כך, פשתתן להם מן המאכלים הנ"ל, בודאי ישליכו תאוה זו של ממון.

וכן עשה הגבור, ולקח את האנשים הנ"ל, והינו גדולי המדינה של עשירות, שהם אלקות במדינתם, פנ"ל, פי אלו האלקות היו בכאן, כי באו עם הממנה על האוצרות לכאן, ככל המבאר למעלה.

וכשיצאו ממדינתם עם הממנה, פנ"ל, נתנו להם בני המדינה כח והרשאה, שכל מה שיעשו אלו השלוחים, יהיה עשוי. וכל בני המדינה מכרחים להתרצות לכל מה שיעשו אלו השלוחים, (שהם גדולי המדינה אלקות שלהם)

ולא יוכלו לשנות. ולקח הגבור את אלו האנשים, שהם נקראים אלקות במדינתם מחמת עשרם, פנ"ל,

והוליד אותם בדרך הנ"ל, והביא אותם עד הקעף של המאכלים הנ"ל ובתחלה הוליד אותם פנגד הרוח, והגיע להם הריח של המאכלים, והתחילו לבקשו מאד, שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו.

אחר-כך הוליד אותם מפנגד הרוח, והתחילו לצעק שיש סרחה גדולה, חזר והביא אותם פנגד הרוח, ושוב הגיע להם הריח הטוב של המאכלים, וחזרו ובקשו אותו, שיתן להם מן המאכלים.

חזר והוליד אותם מפנגד הרוח, וחזרו וצעקו, שיש סרחה גדולה מאד.

ענה ואמר להם הגבור להאנשים הנ"ל: הלא אתם רואים, שאין כאן שום דבר שיסריח,

בהכרח צריכים לומר בודאי שאתם בעצמכם מסריחים, פי בכאן אין שום דבר שיסריח. אחר-כך נתן להם מן המאכלים הנ"ל

ותכף פשאכלו מאלו המאכלים, התחילו תכף להשליך ולזרק מהם את כספם וזהבם,

וכל אחד חפר לעצמו חפירה וקבר, וקבר את עצמו בתוך החפירה מחמת גדל הבושה, שנתבישו עלידי שהרגישו גדל הסרחון של הממון (שהוא מסריח כמו צואה ממש)

מחמת שטעמו מן המאכלים הנ"ל, וקרעו את פניהם, וקברו את עצמן, ולא היו יכולים להרים פניהם כלל. ונתביש אחד מחברו,

פי שם באותו המקום, הממון הוא הבושה הגדולה מכל הבושות, ומי שרוצה לדבר דברי בזוי לחברו, הוא אומר לו שיש לו ממון, כי ממון הוא בושה גדולה מאד שם,

וכל מי שיש לו יותר ממון, מתביש יותר. על פן קברו את עצמן מגדל הבושה, וכל-אחד לא היה יכול להרים פניו אפלו בפני חברו, מכל-שכן בפני הגבור הנ"ל.

וכל מי שהיה מוצא אצלו עוד איזה דינר או גדול, היה מבער אותו מיד ומשליכו ממנו למרחוק בחפזון גדול.

אחר-כך בא אליהם הגבור, והוציא אותם (מן החפירות והקברים הנ"ל) ואמר להם: בואו עמי! פי עתה אינכם צריכים להתירא עוד מן הגבור, (שהיו כל בני המדינה של עשירות מתיראים ממנו פנ"ל) כי אני הוא הגבור (פנ"ל).

ובקשו מן הגבור שיתן להם מן המאכלים הללו, כדי להוליד למדינתם. פי הם בודאי יהיו ממאסים מאד בממון, אך רצו שגם כל בני המדינה יצאו מתאוה זו של ממון.

ונתן להם מאלו המאכלים, והוליכו אל המדינה שלהם, ותכף כשנתנו להם מאלו המאכלים, התחילו

תכף להשליך את כספם וזהבם כנ"ל, וטמנו עצמן במחלות עפר מגדל הבושה. והעשירים הגדולים והאלקות הנ"ל, נתפישו ביותר.

וגם הקטנים שהיו נקראים אצלם "חיות רעות" כנ"ל, נתפישו בעצמן גם כן, על שהיו עד הנה קטנים בעיני עצמן מחמת שאין להם מומן.

פי עתה נתגלה שאדרבא, המומן הוא עקר הבושה. פי אלו המאכלים הנ"ל יש להם סגלה זו, שמי שאוכל מהם ממאס במומון מאד. פי מרגיש סרחון המומן כמו צואה וטנוף ממש. ואזי השליכו אליהם כספם ואליהם זהבם.

ואחר כך שלחו לשם את הפעל תפלה הנ"ל, ונתן להם תשובות ותקונים, וטהר אותם. והמלך הנ"ל מלך בכפה.

וכל העולם שבו אל השם יתברך, ועסקו רק בתורה ותפלה ותשובה ומעשים טובים. אמן כן יהי רצון.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

מבאר בפסוק. שיש להקדוש ברוך הוא תנור במקום זה. והאש הוא שם. במקום אחר. רחוק מן התנור. כמו שפתוב (ישעיה ל"א): "נאם ה' אשר אור לו בציון. ותנור לו בירושלים".

ועין שם כל הקפיטל הנ"ל שמדבר מענין כל המעשה הנ"ל. "הוי הירדים מצרים לעזרה ועל סוסים ישענו. ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם בשר ולא רוח".

הינו בחינת המדינה שסמכו עליה המדינה של עשירות שהם יושיעו אותם. פי לפי טעותם סברו שהם כלם אלקות. וסוסייהם הם מלאכים כמבאר לעיל בתוך המעשה עין שם.

וזה שפיים הפסוק: "ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם בשר" וכו'. והבן:

"וה' יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכליון". הינו בחינת היד הנ"ל: פי על היד ראו ששניהם יהיו נכלין, העוזר והעזור כנ"ל.

"כאשר יהגה האריה והפפיר על טרפו" אשר יקרא עליו מלא רעים" וכו': "כצפרים עפות" וכו': (הינו בחינת האריה הנ"ל והצפרים הנ"ל) עין היטב לעיל בתוך המעשה והבן: "פי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו" וכו'.

"ונפל אשר בחרב לא איש וכו' ונס לו מפני חרב וכו' וסלעו ממגור יעבור": זה בחינת השלשה פתות של החרב הנ"ל. (ונפל ונס זה בחינת שני הכחות הנ"ל. "וסלעו ממגור יעבר". זה בחינת חלי הדרך הנ"ל שחולף ועובר חזקו וכחו ממונו. פי סלעו פרושו חזקו. וזה בחינת פח השלישי של החרב הנ"ל). עין היטב: והבן:

אחר כל זה סיים הפסוק: "נאם ה' אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלים". הינו התנור והאש הנ"ל. כנ"ל:

ראה והבט והבן פי בהקפיטל הזה מבאר כל המעשה הנ"ל. (כל זה דברי רבנו זכרוננו לברכה):

וכך אמר רבנו זכרוננו לברכה בפרוש שכל המעשה פלה מראש ועד סוף היא רמוזה פלה בתוך הקפיטל הנ"ל (הינו ישעיה ל"א) ואמר שכל הדברים של המעשה הנ"ל כלם יכולים למצא במקראות וכיוצא.

[כגון "וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו". (ישעיה למ"ד) וכמו שפתוב (ישעיה ב): "ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו וכו' לחפר פרות וכו' לבוא בנקרות הצרים" וכו'.

הינו שישליכו תאות מומן שהיא עבודה זרה ממש. ויטמינו עצמן בתפירות וכו' כמבאר במעשה הנ"ל.

פי המומן הוא מסריח כמו צואה ממש. כמו שפתוב: "תזרם כמו דוה צא תאמר לו". וכן פיוצא בזה. יכולים למצא כל דברי המעשה הנ"ל במקראות וכיוצא].

אבל עקר המעשה פלה נאמרה על קפיטל הנ"ל

פי שם היא מבארת ומרמזת פלה. אבל אין אתנו יודע עד מה. פי אם מה שגלה לנו בפרוש (הינו כל המבאר לעיל).

אבל שאר עניני המעשה. לא זכינו להשיג איך היא מרמזת בקפיטל הנ"ל אבל אמר בפרוש שכל המעשה פלה מרמזת שם.

סדר המלך עם אנשיו הנ"ל הוא כך:

הפעל תפלה עם הגבור:

הממנה על האוצרות והחכם:

המליץ והאוהב נאמן:

הבת מלפה עם בנה:

המלך והמלפה:

כך הוא הסדר שלהם:

והם בחינת עולם התקון: והם עשרה דברים. ולא נחשבו כסדר: הינו שלא נחשבו (אלו העשרה הנ"ל) כפי הסדר המבאר בספרי קבלה: אבל יש דברים בגו:

גם מבאר בספרים שכשהשפעת מדה אחת עוברת דרך מדה אחרת שפשמתעכבת שם זאת ההשפעה. אזי נקראת על שם אותה המדה.

הינו שהמדה ששם מתעכבת ההשפעה של מדה אחרת שעוברת דרך שם. היא נקראת על שם אותה המדה שבא ממנה ההשפעה.

ובשביל זה נשתנה פאן הסדר וגם יש עוד כמה ענינים בזה המבארים להבקיאים היטב בספרים כל זה אמר רבנו זכרוננו לברכה בפרוש:

גם הבנתי מדבריו שמרמז בזאת המעשה מיתת המלכים ותקונם. ובין בבחינת החרב ובין בבחינת התקון לא נאמרו כסדר העשר בחינות הנ"ל. מחמת הטעמים וענינים הנ"ל.

ועדין הדברים סתומים וחתומים. פי סוד המעשה לא גלה כלל. רק האיר עיינו בפסוקים וענינים הנ"ל כדי שנדע שיש בהמעשה סודות נסתרים גדולים ונוראים מאד:

ואין אתנו יודע עד מה אשרי מי שיזכה להבין קצת סודות המעשיות הללו המבארים בזה הספר. פי כלם הם חדושים נפלאים ונוראים מאד מאד.

עמק עמק מי ימצאנו: מה נאמר מה נדבר. מי שמע פזאת מי ראה כאלה.